

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ

Τῷ ΕΝ ἈΓΟΙΣ ΠΑΤΕΡΙ ΗΜΕΙΝ

ΠΟΡΦΥΡΙΟΥ

ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΓΑΖΗΣ

τῷ θαυματουργῷ.

Τῇ κατ' τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου

Τῇ κςΓ' τοῦ μηνός Φεβρουαρίου
 Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν
 Πορφύριου
 Ἐπισκόπου Γάζης τῆς θαυματουργῆς.

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια.
 (Ἐκ τῆς ἀναπληρώσεως)

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Πλεονάζει τρισόλβιε, τῆς ἡμῶν οὐδενότητος, τὸ δοθέν σοι τάλαντον ἐκ τοῦ Πνεύματος· ἄλλου γὰρ κόσμου σὺ γέγονας, πολίτης ἐν σώματι, τῶν σκηνῶν τοῦ οὐρανοῦ· ὅθεν πάντα ἐξέπληξας, ἐν τοῖς πλήθεσι, τῶν τεράτων Πορφύριε τῆς Γάζης, φωτιστὰ καὶ ποιμενάρχα, τῆς Ἐκκλησίας ἐγκαύχημα.

Οφρονῶν τὰ ἀρέσκοντα, τῷ Κυρίῳ Πορφύριε, ἔνδον ἄπτει αὔλον πῦρ καὶ ἄσβεστον, δι' οὗ τεφροῖ τὰ ἀντίθετα, ζωοῖ δὲ τὰ ἄγοντα, πρὸς τὸν ἔρωτα Θεοῦ, οὐδαμῶς λογιζόμενος, πλοῦτον, δόξαν τε, ἡδονὰς τὰς ματαίας ἀλλὰ πρόσω, καθ' ἡμέραν ἐξανύει, ξένον ὡς σὺ βίον Ἄγιε.

Πευματίζει γενέτειραν, ἡ ζεφύριος εὐπνοια, ἥς ἀπηυτομόλησας ὡς αἰχμάλωτος, ποθῶν τὴν αὐραν τῆς Σκήτεως, ἣν πνέων προσήγγιζες, τὰ ὀρμήματα Θεοῦ, τὰ τὴν πόλιν εὐφραίνοντα, τὴν οὐράνιον, ἔνθα νῦν ἀπεγράφης ἐπαξίως, εἰς αἰῶνας κατοικήτωρ, ἡμῶν Πορφύριε μνήσθητι.

Φαιδροτάτη ἀνάψυξις, ἡδυτάτη ἀπόλαυσις, ἡ τῆς πολιτείας σου ἐκδιήγησις, τοῖς φιλαγίοις Πορφύριε· καὶ γὰρ οὐ πιμπλάμεθα, ἱστορεῖν τὰ περὶ σέ, δι' ὧν Κύριος ἐκδηλον, ἐμπεποίηκεν, ἣν ἀείποτε χάριν ἀπονέμει, ὡς υἱοῖς αὐτοῦ γνησίοις, τοῖς ἐντολὰς πόθῳ πράττουσι.

Δόξα. Ἦχος α'.

Μφάνας σὴν πορφύραν, Θεοῦφαντε Πορφύριε, τῇ συνεργείᾳ τοῦ Χριστοῦ, τοῦ ὡς ἱμάτιον πορφυροῦν, φιλανθρώπως ἐνδυσασμένου τὴν ἡμετέραν σάρκα, ὡς μὲν στήμονα τὴν ὀλόθυμον προαίρεσιν ἔστησας, ὡς δὲ ὑφάδιον τὸν θεῖον ἔρωτα, δι' ὧν ἡ Θεουργικωτάτη Τριάς, ὡς ὑπερθαύμαστον ἀλουργίδα, σὲ ἀγώτατε ἐξυφάνατο· ἦνπερ καὶ εἰς τὸ δεῖπνον τῆς Βασιλείας, ὡς συμποσιαστής περιφέρων, τὰ ἐλέη τοῦ Κυρίου, κατάπεμψον τοῖς ὑμνηταῖς σου, τοῖς τρεφομένοις ἐκ τῆς πορφυρωθείσης, τῷ τιμίῳ αἵματι, παναγίας αὐτοῦ σαρκός.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῇ πρεσβείᾳ, Κύριε, πάντων τῶν Ἀγίων, καὶ τῆς Θεοτόκου, τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς μόνος οἰκτίρμων.

Ἀπόστιχα Προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Ρεῖθροις δακρυτικοῖς, πορφύραν σου ἐμβάψας, παρέστης τῷ Κυρίῳ, ἐν παρρησίᾳ Πάτερ, ἀρχιεράρχης τίμιος.

Στίχ.: Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος
τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Θι ὡς Φινεές, καὶ αὐθις θεῖε Πάτερ, πατάσσω ἐκ
καρδίας, μιάσματα εἰδώλων, καὶ τὸν Χριστὸν
ἐγκαίνισον.

Στίχ.: Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ
οἱ Ὅσιοί σου ἀγαλλιάσσονται.

Ρα μὲν σοὶ σοφέ, Κυρίῳ παρεδρεύειν, ἡμῖν δὲ μετὰ
φόβου, πορεύεσθαι τὴν τρίβον, αὐτοῦ ταῖς ἱκε-
σίαις σου.

Δόξα. Τριαδικόν.

Αλὴν καθάπερ δρυὸν, Μαμβρῇ Τριάς Ἀγία, εὐροῦ-
σα τὸν σὸν δοῦλον, Πορφύριον κατηλθες, καὶ
τούτῳ ἐδεξίωσαι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ζὲ εἰ Ἀγία Γῆ, Κυρία Θεοτόκε, ἐν ἣ ἐτελειώθη, ἡ
τῆς φιλανθρωπίας, Κυρίου συγκατάβασις.

Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

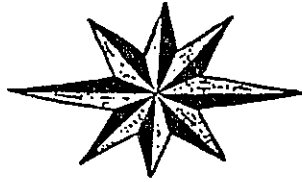
(Γερασίμου Μοναχοῦ Μικραγιαννανίτου)

Πορφυραυγέσιν ἀρετῶν λαμπηδόσι, καταλαμπρύνας
σεαυτὸν Ἱεράρχα, καθάπερ φῶς ἐξέλαμψας, Πορ-
φύριε σοφέ· λόγοις γὰρ καὶ θαύμασιν, ἀληθῶς
διαπρέψας, πᾶσιν ἐβεβαίωσας, εὐσεβείας τὴν χάριν, καὶ
νῦν Χριστῷ αὐλῶς λειτουργῶν, ὑπὲρ τοῦ κόσμου, μὴ
παύσῃ δεόμενος.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, στιχολογοῦμεν τὴν α' στάσιν τοῦ α' Καθίσματος τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν στίχους στ' καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τοῖς τῶν δακρύων σου ρείθροις, μάκαρ Πορφύριε, τὸν τῆς ψυχῆς καθάρας, ρύπον ἔσβεσας φλόγα, παθῶν τῆς ἀμαρτίας, καὶ τὴν στολὴν, ἐν πορφύρᾳ χρωννύμενος, ἐν οὐρανίοις πολεύη διὰ παντός, εἰς αἰῶνας ἀγαλλόμενος.

Ορθοδοξίας ἐμπρέπων, θείοις ὑψώμασιν, ἀρχιερέων κλέος, τῇ λυχνίᾳ ἐτέθης, ἄξιος ἐργάτης, μισθὸν ἀληθῶς, τῶν σῶν πόνων δρεπόμενος· καὶ διὰ τοῦτο χαρίσματα ἐκ Θεοῦ, ἐκομίσω παμμακάριστε.

Ομυστιπόλος τῆς κάτω, φρικτῆς τραπέζης ἐκεῖ, ἐν οὐρανοῖς Κυρίῳ, τὴν θυσίαν προσφέρει, τὴν αὐλὸν καὶ θείαν, αὐλῶς ἀεὶ, ἐποπτεύων ἡμᾶς ταῖς αὐτοῦ, πρὸς τὴν Ἀγίαν Τριάδα πρεσβευτικαῖς, ἱκεσίαις ὁ Πορφύριος.

Θεσσαλονίκης τὸ κλέος, καὶ Γάζης μέγας φωστήρ, ὁ πᾶσιν ἰαμάτων, χορηγίας προχέων, Πορφύριος ὁ θεῖος, πάντας ἡμᾶς, συγκαλεῖται τῇ μνήμῃ αὐτοῦ, ὕμνους Θεῷ τῷ τῶν ὅλων προσαγαγεῖν, αἰτουμένους θεῖον ἔλεος.

κ νεαρᾶς ἡλικίας, θεοφορούμενος, ταῖς σαῖς διδασκαλίαις, σὺ τῶν αἵρετιζόντων, κατέβαλες τὰ θράση, ἰθύνας σοφῶς, τὸ ἐν Γάζῃ σὸν ποίμνιον, καὶ τὸν ναὸν ψευδωνύμου θεοῦ Μαρνᾶ, κατακαύσας ἐθριάμβευσας.

ἰὼν ἐτέλεσας μάκαρ, ὄντως θεάρεστον, ἐάσας τὰ τοῦ κόσμου, τῷ Χριστῷ συνετάξω· διὸ τῇ τῶν σῶν λόγων, σφενδόνῃ λαμπρῶς, τοὺς ἐν σκότει κατηύγασας, τοὺς ἀσεβεῖς δὲ εὐστόχως καταβαλὼν, ὄντως πάτερ δεδόξασαι.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

έλας φαεινόν, τῇ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ, κατέστης ἱερώτατε Πορφύριε· φωτὶ γὰρ τῶν σῶν θείων ἀρετῶν, ἐλάμπρυνας ταύτην θεόσοφε. Πολλοὺς τῶν ἀπίστων, εἰς θεογνωσίαν ἐπιστρέψας, τῆς σῆς ποιμνης ἀπήλασας, τοὺς ἀγρίους καὶ θρασεῖς, τῆς εἰδωλολατρίας λύκους, ἐν κόπῳ δὲ καὶ μόχθῳ, ῥοαῖς τε δακρύων, τὸν σὸν βίον διανύσας, καὶ τῇ ἀρετῇ διαπρέψας, πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν ἐξεδήμησας· παρ' ᾧ παρρησίαν ἔχων, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν πίστει τελούντων, τὴν αἰσέβαστον μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός. Θεοτοκίον.

Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν, διὰ φιланθρωπίαν, ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη· ἐκ Παρθένου γὰρ ἀγνῆς, σάρκα προσλαβόμενος, καὶ ἐκ ταύτης προελθὼν, μετὰ τῆς προσλήψεως, εἰς ἐστὶν Υἱός, διπλοῦς τὴν φύσιν, ἀλλ' οὐ τὴν ὑπόστασιν· διὸ τέλειον αὐτὸν Θεόν, καὶ τέλειον ἄνθρωπον, ἀληθῶς κηρύττοντες, ὁμολογοῦμεν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· ὃν ἰκέτευε, Μήτηρ ἀνύμφευτε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. μγ´ 9)

άδε λέγει Κύριος· Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀκουστὰ ποιήσει ἡμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν, καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς, ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητέ μοι, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι· ἔμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα· ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος· ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός. Ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. ε´ 15)

ίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον.

Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα, ὅξυνεϊ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas. Πορεύονται εὖστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὥς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ριφήσονται χάλασαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀνπιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὥς λαΐλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς καὶ σύνετε. Μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς. Ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν. Ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. γ' 1)

καίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὥς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάβουσιν, καὶ ὥς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιοῦτες ἐπ' αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Ἰδιόμελα.

Ἦχος α΄.

Τὸν ἀγγελικῶς καὶ ὁσίως βιώσαντα, καὶ πόθῳ θείῳ τὴν Ὁρθοδοξίαν κηρύξαντα, τὸ κλέος πατέρων Πορφύριον, εὐσεβῶς ἀνευφημήσωμεν· φωτισμῷ γὰρ εὐσεβείας, τὴν Ἐκκλησίαν φαιδρύνας, τῆς ἐπουρανίου παρὰ Χριστοῦ, ἡξιώθη ὄντως ζωῆς. Ὅθεν μετ' Ἀγγέλων νῦν αὐλιζόμενον, ᾠδαῖς πνευματικαῖς ὑμνοῦντες αὐτὸν βοήσωμεν· Μὴ ἐλλείπης πρεσβεύων ὑπὲρ ἡμῶν Ἄγιε, τῶν τελούντων πιστῶς, τὴν παναοίδιμον μνήμην σου.

Ἦχος ὁ αὐτός. (Ἐκ τῆς ἀναπληρώσεως).

Ηδύτατος Πάτερ ὁ βίος σου, ἐπέραστα δὲ καὶ τὰ θαυμάσιά σου, δι' ὧν οὗτος κεκόσμηται, Γαζαίων ἀρχιθῦτα Πορφύριε· καὶ γὰρ φάρμακον ἀκεσῶδυνον γίνεται τοῖς ἀκούουσιν, ὠφέλειαν οὐ μετρίαν ὑπείσφερων, ταῖς ψυχαῖς τῶν εὐσεβῶν. Τῇ γνώμῃ σου τὴν θείαν χάριν ἐφελκύσας, πάντα ἡνέσχου παθεῖν, καὶ δρᾶν ὑπὲρ Χριστοῦ ἰσαπόστολε. Ὅθεν μὴ ἐξαρκοῦντες εἰς τὸν δίκαιον ἔπαινόν σου, δοξάζομεν φαιδρῶς, τὸν δοξάσαντά σε Κύριον.

Ἦχος β΄. (Ἐκ τῆς ἀναπληρώσεως).

Οὐκ ἄκοσμος καλλιλεξία, ἀρμοδίως ἐπαρκεῖ τοῦ κοσμησαί σε Πάτερ, ἀλλ' ὁ μακαρισμὸς τοῦ Κυρίου· οὗ τῳ ἔρωτι τρωθεῖς, τὴν ἐνεγκαμένην σε καταλιπών, ὡς φοῖνιξ βαθύρριζος ἐφυτεύθης, ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Σκήτεως· καὶ τὴν πεντάριθμον αἴσθησιν, διὰ πενταετοῦς χρόνου ἐκκαθάρας, ὥρμησας ἐραστικώτερον ἔτι, ἔνθα οἱ πόδες τοῦ ἡγαπημένου Κυρίου ἔστησαν· καὶ σπηλαιοδύτης γεγονώς, τὰς θείας ἐπιδάμψεις ἀπήλαυες, ἀντωνησάμενος ταύτας, τῇ ὑπερμέτρῳ ἀσκήσει. Ὅθεν σε ὑπερηυλόγησεν ὁ Εὐλογητός, ὁ ἀρεσκόμενος τῇ διὰ τῶν παθημάτων συμμορφώσει αὐτῷ.

Ἦχος γ'. (Ἐκ τῆς ἀναπληρώσεως).

Ιδεν ἅγιε Πορφύριε, Θεὸς ὁ πάντα ἐφορῶν, τὸν κόπον σου, καὶ τοῖς χαρίσμασι τοῖς ἀποστολικοῖς σε ἀντημεΐψατο. Καὶ ὁ πρῶην ὑπὸ ταπεινῆς βακτηρίας ὑποβασταζόμενος, στῦλος ἀκλόνητος καὶ ὑπερμεγέθης ἐγένου, ἐν ᾧ πλήθη ἐποικοδομηθεῖσων ψυχῶν, τῷ Κυρίῳ εὐηρέστησαν. Ἡ γὰρ τοῦ Θεοῦ ἐλπίς οὐ καταίσχυνει, ὡς Παῦλος ἀπεφήνατο.

Ἦχος δ'.

Αεὖτε εὐφημήσωμεν πιστοί, τὸν τῆς εὐσεβείας θεόπνευστον πρόμαχον, Πορφύριον τὸν ἀοίδιμον ὀρθοδόξῳ γὰρ φρονήματι, πρόβολος ὥράθη, τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ὡς ἀστήρ δὲ φαεινός, θείαις αὐτοῦ διδαχαῖς, τοὺς ἐν Γάζῃ καταπυρσεύσας, διώκτης τῶν κακοδόξων ἰσχυρότατος ἐφάνη. Διὸ παρρησίαν ἔχων παρὰ τῷ τῶν ὅλων Θεῷ, ἀδιαλείπτως πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος ὁ αὐτός. (Ἐκ τῆς ἀναπληρώσεως).

Χρυσὸν ὑπὲρ Χριστοῦ καταφρονήσας, πατὴρ ἐγένου πτωχῶν, καὶ φροντιστὴς πενήτων καὶ ὀρφανῶν, ἡγιασμένε καὶ φιλόχριστε Πορφύριε. Ὁ θησαυρός σου γὰρ ἦν ἀεὶ ἔνθα καὶ ἡ καρδιά σου, καὶ ἡ καρδιά σου δὲ θησαυροφυλάκιον, τοῦ ὄν οὔτε σῆς οὔτε κλέπται ἀφανίζουσιν. Ὅθεν σου ἐμνήσθη ὁ Κύριος, καὶ τῇ εὐσπλαγχνίᾳ αὐτοῦ ἰάσατό σε θαυμαστῶς. Διὸ ὡς σὺν αὐτῷ εὐφραινόμενος συμπαθέστατε, μνήσθητι καὶ τῆς πτωχείας μου.

Ἦχος πλ. α'. (Ἐκ τῆς ἀναπληρώσεως).

Πάντοτε χάριν εὐρήσουσιν, οἱ φιλοῦντες τὸν Κύριον·
σὺ δὲ Πορφύριε ὀσιώτατε, ὡς ὑπὲρ πολλοὺς ἀγα-
πήσας, καὶ ἐξαιρέτου ἀντιφιλίας πέλαγος ἐγένου.

Ἦλθες πρὸς τὸν Σωτῆρα ἐκουσίως, καὶ τὸ Εὖλον αὐτοῦ
τὸ προσκυνητὸν καὶ τίμιον, ἡξιώθης παραφυλάξαι. Ὅ-
γάρ σοι ἐν ὄψει νυκτερινῇ προεμηνύθη, ἔργον καὶ ἐγένε-
το. Ὅθεν, σὺν τῷ φανέντι σοι εὐγνώμονι Ληστῇ ἱκετεύο-
μεν· ἄρατε χεῖρας ἱκέτιδας, καὶ πρὸς τὸν σταυρωθέντα
βοήσατε· Μνήσθητι Δέσποτα φιλάνθρωπε, τῆς κληρονο-
μίας σου.

Ἦχος πλ. β'.

Δεῦτε λαοί, ὕμνοις μακαρίσωμεν, Πορφύριον τὸν
τῆς Γάζης σοφὸν ποιμένα· τὸν Σωτῆρα γὰρ Χρι-
στὸν παρρησίᾳ ἀνακηρύξας, καὶ λαοὺς ἐκ τῆς
πλάνης ἐλευθερώσας, τῆς οὐρανίου βασιλείας κατηξιώ-
θη· ἐνθα οὐ παύει δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, τὰ
θεῖα αὐτοῦ κατορθώματα.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Μνήμην τὴν φωτοφόρον, τοῦ σοφοῦ τῆς Γάζης
ποιμένος, Πορφυρίου τοῦ θείου, δεῦτε φαιδρῶς
ἀναμέλψωμεν· τῆς γὰρ προσκαίρου ζωῆς τὰ
πάθη, ἐγκρατείας τοῖς βέλεσι νεκρώσας, πολλοὺς δὲ τῶν
ἐν τῇ πλάνῃ, ἐνθέοις λόγοις ζωγρήσας, τὴν θεῖαν ἐν οὐ-
ρανοῖς, ἀπόλαυσιν κληροῦται. Ὅθεν παρρησίαν κεκτημέ-
νος, πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, ἐκ παντοίων κακώσεων
ἡμᾶς λυτρούμενος, αἰτεῖται ἀεὶ ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ἐσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου,
καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλί-
ψεως.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις τῆς Ἐκκλησίας φωστήρ, τῶν Ἀποστόλων μιμητῆς καὶ ἐφάμιλλος, ἐν Γάζῃ τρανῶς κηρύξας, τὸν ἐν Τριάδι Θεόν, τῆς κακοδοξίας πλάνην ἔσβεσας, σοῖς λόγοις ἐφώτισας, τοὺς πιστοὺς καὶ κατήρδευσας, αὐτῶν καρδίας, θείοις ῥείθροις τοῦ Πνεύματος, ὦ Πορφύριε, Ἱεράρχα πανένδοξε, κήρυξ παναληθέστατε, καὶ θύτα πανεύφημε, πᾶσι τοῖς πίστει τελοῦσι, τὴν παναοίδιμον μνήμην σου, Χριστὸν καταπέμψαι, ἱερώτατε δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ.: Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος
τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Χαίροις ὁ ζήλου θείου πλησθεὶς, τῆς Ἐκκλησίας Ἱεράρχης πανσέβαστος, τῆς Γάζης τὸ μέγα κλέος, ὁ τῶν πιστῶν στηριγμός, Θεσσαλονικέων ἐγκαλλώπισμα, φωστήρ φαινότατος, ἐκλογῆς σκευὸς ἐνθεον, ὁ ταπεινώσας, τῆς σαρκὸς τὰ σκιρτήματα, δι' ἀσκήσεως, καὶ νηστείας τοῖς βέλεσι, φέγγει δὲ θείας γνώσεως, ὥς ἥλιος ἄνωθεν, τοὺς ἐν νυκτὶ καθημένους, φωταγωγήσας μακάριε· Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ.: Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην
καὶ οἱ Ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Θεὶα διδασκαλίᾳ σοφέ, τῶν κακοδόξων τὰ φυτὰ κατεμάραντας, πιστεύειν διδάξας πάντας, εἰς Ἰησοῦν τὸν Χριστόν, δς ἐνανθρωπήσας κόσμον ἔσωσε· ναοὺς οὖν ἀνήγειρας, καὶ τὴν πίστιν ἐκράτυνας, πάνυ εὐόδως, οἰακίσας σὸν ποίμνιον, ὄντως ἰθυνας, πρὸς λιμένα σωτήριον. Πᾶσι τοῖς ἐκτελοῦσί σου, τὴν μνήμην Πορφύριε, καὶ μελωδοῦσιν ἐν πίστει, τῶν σῶν ἀγώνων τὸ μέγεθος, Χριστὸν δωρηθῆναι, ὀσιώτατε δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Τὸν ἀγλαὸν Θεσσαλονίκης γόνον, καὶ τῆς Γάζης Ἱεράρχην θειότατον, τὸν ἐκ τῆς πλάνης πλήθη ἀσεβῶν ἐξαγαγόντα, τῇ δυνάμει τοῦ Θείου Πνεύματος, δεῦτε φιλέορτοι ἐορτάσωμεν, τὸν ἐν Ὁσίοις θαυματουργὸν Πορφύριον· Θεῷ γὰρ εὐαρεστήσας ἐπὶ γῆς, τῶν σημείων ἀπείληφε τὴν χάριν, τοῦ ἰᾶσθαι πάντα, τοὺς θερμῇ τῇ πίστει πρὸς αὐτὸν προσιόντας, καὶ αἰτουμένους τὴν πρὸς Θεόν, ἱερὰν καὶ πάντιμον πρεσβείαν αὐτοῦ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο Ποιητὴς καὶ Λυτρωτὴς μου Πάναγνε, Χριστὸς ὁ Κύριος, ἐκ τῆς σῆς νηδύος προελθὼν, ἐμὲ ἐνδυσάμενος, τῆς πρῶην κατάρας, τὸν Ἀδὰμ ἠλευθέρωσε· διό σοι Πάναγνε, ὡς τοῦ Θεοῦ Μητρί τε, καὶ Παρθένῳ ἀληθῶς, βοῶμεν ἀσιγήτως, τὸ χαῖρε τοῦ Ἀγγέλου· Χαῖρε Δέσποινα, προστασία καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τὰ ἐπόμενα (ἐκ τῆς ἀναπληρώσεως).

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου.

Πάτερ θεόφρον Πορφύριε, τὸν Ἰησοῦν ἐκζητῶν, ἐμακρύνθης οἰκείων σου, καὶ θερμῶς ὥκειώσαι, τοῖς φιλοῦσι τὸν Κύριον, τῇ δὲ ἀσκήσει ἐπιλαμφθεῖς τῷ νοί, καὶ ἀσθενεῖα ἐπιρρωσθεῖς τῇ ψυχῇ, γέγονας ἄμεμπτος, πρᾶος ἐλεήμων τε καὶ τῆς Γραφῆς, ἐγκρατὴς φιλόπτωχος, πίστεως πρόμαχος.

Στίχ.: Τίμιος ἐναντίον Κυρίου
ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Οσιε Πάτερ Πορφύριε, τῆς ἀκτησίας κανών, τὸν σὸν πλοῦτον ἐσκόρπισας, πένησι γενόμενος, κηδεστὴς ἐνθεώτατος, σαυτὸν δὲ σκεῦος Ἀγίου Πνεύματος, καταστησάμενος σκεύη τίμια, Θεῷ ἀνέθηκας· ὅθεν ἄρτον ἡσθίες ἐκ πόνων σῶν, πλύνων βύρσας ῥάπτων τε, ὥσπερ ὁ Παῦλός ποτε.

Στίχ.: Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ Ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Τίμιε Πάτερ Πορφύριε, ὁ τὰς καρδίας εἰδώς, καὶ τιμῶν τοὺς τιμήσαντας, θεῖον αὐτοῦ ὄνομα, σὲ τιμῶν ἐχαρίσατο, ἱερωσύνης μέγα ὑπουργήμα, καὶ τοῦ τιμίου Ξύλου τὴν φύλαξιν, ὡς συσταυρώσαντι, πάθη τὰ μακρύνοντα ἀπὸ ζωῆς, ἥνπερ ἐχορήγησεν, ἡμῖν ὡς εὐσπλαγχνος.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Τῷ ἰσαγγέλῳ Παύλῳ κατὰ πάντα ἐφεπόμενος, τῷ Χριστοκήρυκι τῆς σῆς πατρίδος Πάτερ, ἀφομοίωμα λαμπρόν τε καὶ μιμητὴς ἐνθεώτατος, τούτου γεγένησαι, ὅπως τῷ Χριστῷ διὰ σταυροῦ, ἰσοβίως συνταξάμενος, ζήσης εἰς αἰῶνας. Ὅθεν τῇ ἐπιτεταμένῃ σου ἀσκήσει συγκεράσας, τὴν παρὰ Θεοῦ πλουσίως δοθεῖσάν σοι χάριν, ἄλλος ἀστήρ ἀληκτόφωτος, τῇ τῶν Γαζαίων ἐκκλησίᾳ ἐχαρίσθης· ἡμῖν δὲ τοῖς τιμῶσί σου, τὴν μνήμην τὴν πάντιμον, δώρησαι ταῖς ἀγιωτάταις σου εὐχαῖς, τοῦ Κυρίου τὸ ἔλεος Πορφύριε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ανύμφευτε Παρθένε, ἡ τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκί, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, σῶν οἰκετῶν παρακλήσεις δέχου Πανάμωμε, ἡ πᾶσι χορηγοῦσα καθαρισμόν τῶν πταισμάτων, νῦν τὰς ἡμῶν ἰκεσίας προσδεχομένη, δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, καὶ τὰ Ἀπολυτικά.

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

(Γερασίου Μοναχοῦ Μικραγιαννανίτου)

Πορφυραυγέσιν ἀρετῶν λαμπηδόσι, καταλαμπρύνας σεαυτὸν Ἱεράρχα, καθάπερ φῶς ἐξέλαμψας, Πορφύριε σοφέ· λόγοις γὰρ καὶ θαύμασιν, ἀληθῶς διαπρέψας, πᾶσιν ἐβεβαίωσας, εὐσεβείας τὴν χάριν, καὶ νῦν Χριστῷ αὐλῶς λειτουργῶν, ὑπὲρ τοῦ κόσμου, μὴ παύση δεόμενος.

Ἔτερον. Ἦχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

(Πορφυρίου Μ. Ἀιμωνοπετρίτου).

Τὴν φαιδρὰν ἀμπεχόνην μοναζόντων ἐνδέδυσαι, καὶ ἀρχιερέων τὸ κλῆρος, ἀνεδείχθης Πορφύριε, Γαζαίων ἐκκλησίαν δαιτυχῶν, Χριστὸν Υἱὸν Θεοῦ ὁμολογῶν, τὰ τεμένη τῶν δαιμόνων δὲ ἐκποδῶν, ἠφάνισας τρισόλβιε. Δόξα τῷ σὲ κοσμήσαντι φαιδρῶς· δόξα τῷ σὲ μεγαλύναντι· δόξα σοὶ τῷ πρεσβεύοντι ἀεί, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος α΄. Ἄλλο. (Σιναϊτικόν).

Εὐσεβείας σοῖς λόγοις ἀνεφάνης ὁ πρόμαχος, τῶν ὀρθῶν δογμάτων στηρίζας, Ἐκκλησίαν Γαζαίων καθεῖλες τοὺς ναοὺς τῶν ἀσεβῶν, ἐκ πλάνης λυτρωσάμενος λαούς, οὓς τῇ πίστει σελαγίσας, χαίρων βίου ἀπῆλθες. Δόξα τῷ ἐν Ἀγίοις θαυμαστῷ· δόξα τῷ εὐλογήσαντι, ἔργα θείας πίστεως τῆς σῆς, ὦ Ἱεράρχα Πορφύριε.

Θεοτοκίον.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε τὸ χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκουῖτο ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἀγίᾳ κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαβὶδ· ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικίσαντι ἐν σοί· δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ· δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς, διὰ τοῦ τόκου σου.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ε φωταγωγήσας λαοὺς Ἱεράρχα, ἱερωσύνης τῷ φωτὶ ἐξαστράπτων, τὴν τῶν εἰδώλων ἔλυσας σκοτόμαιναν σοφέ, θείοις δὲ διδάγμασι, τὰς ἐν Γάζῃ αἰρέσεις, καθελὼν ἀνέδραμες, πρὸς σκηναὺς οὐρανίου· ὑπὲρ ἡμῶν οὖν πρέσβευε θερμῶς, τῶν εὐφημούντων σε μάκαρ Πορφύριε.

Δόξα. Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

(Ἐκ τῆς ἀναπληρώσεως).

Ε νησίαν ἀδελφήν, σοὶ ἀνέθετο Πάτερ, Γαζαίων ὁ Χριστός, Ἐκκλησίαν ὁράσει, κοσμήσαι κελεύων σε, καὶ πλουτῆσαι τῇ χάριτι· ὅθεν εὐτροπον, ἐπισκοπὴν ἀναδείξας, χορηγοῦντός σοι, ἀπροσδοκῆτως Κυρίου, ἐν πᾶσι τὴν ἔξοδον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον. (Ἐκ τῆς ἀναπληρώσεως).

Ε ιδώλων χαλεπά, ἀντιπρόσωπα ἔχων, τὰ πάθη τῆς ψυχῆς, δυσωπῶ σε Κυρία, βοήθειαν ἀπόστειλον, καθελεῖν ταῦτα τέλεον, καὶ ὑψῶσαί μου, ἐν τῇ καρδίᾳ Κυρίου, οἶκον ἅγιον, ἐν ᾧ ὁ νόμος καὶ μόνον, ἰσχύει τοῦ Πνεύματος.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Μ ετὰ πόθου ἀσκήσας τῇ ἀρετῇ, τῶν ἡδέων ἀπέσχου ζήλῳ θερμῷ, ἀγῶνας σοφώτατε, εὐσεβείας ἀνέλαβες, νικητὴς δὲ ἐν τούτοις, ἀπέβης στερέμνιος, καὶ πληθὺν τῶν ἀπίστων, πρὸς φῶς ἐπανήγαγες, πᾶσαν τῶν εἰδώλων, καταργήσας τὴν πλάνην, τὸν στέφανον εἵληφας, Ἱεράρχα Πορφύριε, τῶν καμάτων ἀντάξιον, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν παισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα. (Ἐκ τῆς ἀναπληρώσεως).

Εύλον τὸ τίμιον, διακονήσας πιστῶς, σταυρὸν ἀνείληφας, ἐπισκοπῆς ἐν καιρῷ, τοῦ ἀγαπῶντός σε Χριστοῦ, οὕτω οἰκονομήσαντος, οὐπερ δὲ ιστάμενος, παρὰ βάσιν ἐδάκρυες, βλέπων τὴν ἀντίχριστον, μανικὴν τε ἐξόρμησιν, ἀγνώστως τοῖς εἰδώλοις τὸ σέβας, ἀπονεμόντων ὦ Πορφύριε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. (Ἐκ τῆς ἀναπληρώσεως).

Εἰρήνης τέξασα, Μῆτερ τὸν Πρύτανιν, ψυχὰς εἰρήνευσας, τὰς πρὶν διάστασιν, δαιμονικὴν τε καὶ σφοδράν, πασχούσας τὴν ἀθέλητον· ὅθεν ἱκετεύω σε, Εἰρηνάρχην μοι δώρησαι, σύμβιον πρεσβείαις σου, ποιμενάρχου Γαζαίων τε, ὃς πάσας τὰς αἰσθήσεις εἰρήνευσεν, ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Υἱοῦ σου.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τοῦ Κυρίου τὸν μύστην, καὶ θεῖον κήρυκα, τὸν τῆς Γάζης ποιμένα, καὶ ὁδηγὸν τῶν πιστῶν, εὐφημήσωμεν ὡδαῖς, θεῖον Πορφύριον· τῇ Ἐκκλησίᾳ γὰρ Χριστοῦ, ποιμὴν προβάτων λογικῶν, πανάριστος ἀνεδείχθη, τῷ δὲ Θεῷ νῦν πρεσβεύει, ὑπὲρ τῶν πίστει δοξαζόντων αὐτόν.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

(Ἐκ τῆς ἀναπληρώσεως).

Αειρρόις δακρύων καταφοραῖς, τὸ γεώργιον Πάτερ σου τῆς ψυχῆς, ἐπότισας τῆς χάριτος, ποταμοὺς ἐφελκύσας σοι· ὅθεν πύλας ἀνοίγεις, οὐρανοῦ χαλκοσπλάγχχνους τε, καὶ βροχὴν εὐφορίας, κατάγεις τῇ ποιμνῇ σου· ἄλλος ὡς Ἡλίας, τῆς Καινῆς Διαθήκης, τῷ ζήλῳ πυρούμενος, τὸν Θεὸν ἔσχες νεύοντα, θεοφόρε Πορφύριε· θέσει γεγονῶς γὰρ θεός, τοῖς αἰτοῦσι παρέχεις ἀείζωον, καὶ γλυκύτατον πόμα, οὐδέπω κενούμενον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. (Ἐκ τῆς ἀναπληρώσεως).

 μέγαντας φύσιν τὴν τῶν βροτῶν, Θεοτόκε λοχεΐα σου τῇ σεπτῇ, ἐν ταύτῃ δυναμούμενοι, χάριν ἦν ἀπωλέσαμεν, ἐφευρίσκοντες ἔργα, τεράστια πράττομεν, ἅπερ λόγος νοῆσαι, φυσικῶς οὐκ ἐπίσταται· ὅθεν καὶ ὁ Γάζης, προϊστάμενος Κόρη, πολλὰ ἐνεδείξατο, θαυμαστὰ καὶ ὑπέρογκα, εἰς μετάνοιαν ἄγοντα, ψυχὰς ἐσκοτισμένας τὸ πρίν, καὶ ὠδήγει πρὸς φῶς ἐπιγνώσεως, τοῦ τὰ πάντα κρατοῦντος, Υἱοῦ σου Πανάμωμε.

Τὸ Α΄ ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ΄ ἤχου.

Προκείμενον.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Στίχ.: Τὶ ἀναποδώσομεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων
ὧν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Πᾶσα πνοή...

Εὐαγγέλιον, τὸ εἰς Ἱεράρχην. (Ζήτει τῇ ιγ' Νοεμβρίου).

Εἶτα ὁ Ν'. Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Στίχ.: Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα
ἔλεος σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.

 ὑφροσύνης ἀνάπλεως σήμερον, ἡ μνήμη σου ἀρχιεράρχα Πορφύριε· εἰδότες σε γὰρ κατὰ Παῦλον τὸν μέγαν, ἄμεμπτον πραῦν ἐλεήμονα, διακριτικὸν τῶν θείων Γραφῶν, φιλόπτωχόν τε καὶ συμπαθῆ, ὡς κῆπον ἄσματικόν ἐπανθοῦντα, δοξάζομεν ἐνθέως τὸν δοξάσαντά σε Κύριον.

Ὁ ἱερεύς: Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου...

Εἶτα οἱ Κανόνες, τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ Ἀγίου,
οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
«Τὸ πορφυρίζον Ποιμένων ἄνθος σέβω. Ἰωσήφ.»

Ὦδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

αὐτὴν τὴν φωτοφόρον, μνήμην σου γεραίροντι
Πορφύριε, φωτοφόρον μοι αἵγλην, οὐρανόθεν δο-
θῆναι ἱκέτευε.

λον ἀπὸ σπαργάνων, σεαυτὸν Κυρίῳ προσανέθη-
κας, καὶ αὐτῷ ἐκολλήθης, καὶ ψυχῇ καὶ καρδίᾳ
Πορφύριε.

άθη προθανατώσας, πάντα δι' ἀσκήσεως Πορφύ-
ριε, ἱερεὺς ἀνεδείχθης, τοῦ ζωῆς καὶ θανάτου δε-
σπύζοντος.

Θεοτοκίον.

μβρον εἰσδεξαμένη, σοῦ ἐν τῇ νηδυῖ τὸν οὐράνιον,
Θεοτόκε Παρθένε, ἁμαρτίας τοὺς ὄμβρους ἐξήρα-
νας.

Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου...

Ὦδὴ γ΄. Σὺ εἰ τὸ στερέωμα.

άβδω τῶν δογμάτων σου, ἐπὶ νομάς ζωῆς Ὅσιε,
τὴν ἱεράν, ποιμνὴν σου ποιάνας, τῷ Θεῷ εὐηρέ-
στησας.

έγγει θείας γνώσεως, τοὺς ἐν νυκτὶ δεινῶν Ὅσιε,
φωταγωγῶν, ἔδειξας ἡμέρας, κοινωνοὺς διὰ πί-
στεως.

ψει διαπρέποντα, τῶν ἀρετῶν Θεὸς τέθεικεν, ἐν
ὕψηλῃ, πάνσοφε λυχνία, τοὺς πιστοὺς καταυγά-
ζοντα.

Θεοτοκίον.

ὕσαί με πρεσβείαις σου, τῶν τοῦ ἐχθροῦ βελῶν
Ἄχραντε, καὶ λογισμῶν, τῶν ἐπεμβαινόντων, ἀφει-
δῶς τῇ καρδίᾳ μου.

Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὕμνολόγους...

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

ν πέτρα τῆς πίστεως, ἐρηρυσμένος σοφέ, τὴν πέ-
τραν ἐπόθησας, ἣν εἶδε πρὶν Δανιήλ, Χριστὸν τὸν
Θεὸν ἡμῶν· ὕψωσας τὴν φωνήν σου, καὶ τὸν νοῦν
πρὸς τὸν Κτίστην· ἔβαλες τοὺς ὀχλοῦντας, τῇ σαρκὶ πο-
λεμίους, τῇ σῇ σφενδόνῃ Γάζης ὁ σεπτός, πρόβολος πά-
τερ Πορφύριε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

καίνισας Ἄχραντε, τῷ θείῳ τόκῳ σου, φθαρεῖσαν
τοῖς πάθεσι, τῶν γηγενῶν τὴν θνητὴν, οὐσίαν καὶ
ἡγείρας, πάντας ἐκ τοῦ θανάτου, πρὸς ζωὴν
ἀφθαρσίας· ὅθεν σε κατὰ χρέος, μακαρίζομεν πίστει,
Παρθένε δεδοξασμένη, ὡς προεφήτευσας.

Ὁδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

σουργὸν τῷ Γεννήτορι, Λόγον διαγγέλλων τοῖς ματαιόφροσι, πρὸς εὐσέβειαν ἐζώγησας, καὶ Θεῷ τῶν ὅλων καθιέρωσας.

ωπκαῖς ἐπιπνεύσεσι, τὴν πρὸς τελευταίαν ὥραν ἐγγίζουσας, ἱερώτατε ἐζώωσας, εἰς ἃ πολλῶν καὶ ταύτης ἀναγέννησιν.

λονύκτοις δεήσεσι, καὶ ταῖς πανημέροις Ὅσιε στάσεσι, τὴν καρδίαν ἀπετέλεσας, τοῦ Θεοῦ τῶν ὅλων καταγώγιον.

Θεοτοκίον.

εκρωθέντα με Πάναγνε, πάλιν ἀνεζώωσας ὡς κυήσασα, τὴν ζωὴν τὴν ἐνυπόστατον, τὸν Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Γεννήτορος.

Καταβασία. Τὴν ἀνεξιχνίαστον...

Ὁδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

ρόρριζον τεμών, τὴν ἄκανθαν τὴν φιλήδονον, ἐκαρποφόρησας τὸν ἄσταχυν, τῆς εὐσεβείας Ἱεράρχα πανσεβάσμιε.

μβροῖς σῶν εὐχῶν, οὐρανοὺς σοφὲ διήνοιξας, καὶ
ὕετὸν τῇ γῇ διένειμας, αἵρετιζόντων ἀποπνίξας τὰ
ζιζάνια.

θυνας ῥοπῇ, Θείου Πνεύματος ὁλόκληρον, λαὸν
καὶ πόλιν εἰς λιμένα ζωῆς, διεκφυγόντα ἀθείας τὸ
κλυδώνιον.

Θεοτοκίον.

όνην γενεῶν, ἐκ πασῶν σε ἐξελέξατο, ὁ Πλα-
στουργὸς καὶ ἀναπλάττει ἡμᾶς, ἐν σοὶ οἰκήσας,
Θεοτόκε ἀειπάρθενε.

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα...

ᾠδὴ στ΄. Τὴν δέησιν.

φέσεως ἀληθοῦς ἐπέτυχες, ἐγκρατεία ταπεινώσας
τὰ πάθη· καὶ πρὸς Θεόν, προσεχώρησας χαίρων,
καὶ ὀρεκτῶν ἀκροτάτῳ παρίστασαι, Πορφύριε Ἱε-
ραρχῶν, καὶ Ποιμένων κανὼν ἀκριβέστατος.

οήσας σου τῆς ψυχῆς τὸ ὠραῖον, καθωράθη ἐν
σταυρῷ ἠπλωμένος, ὁ ὑψωθείς, ἐν αὐτῷ ἐκουσίως,
καὶ τὴν αὐτοῦ φυλακὴν ἐγχειρίζει σοι, ἐμφαίνων
σοι τὴν πρὸς αὐτόν, καὶ στοργὴν καὶ τελείαν οἰκείωσιν.

ς Πέτρου τοῦ Κορυφαίου τὸν ζῆλον, καὶ τὴν πίστιν θεηγόρε πλουτήσας, τῷ τηρικῷ, εὐσεβείας σου λόγῳ, τὸ κακουργὸν ἐθανάτωσας γύναιον, τοῦ Μάνεντος φθοροποιά, δολερῶς ὑποσπεῖρον διδάγματα.

Θεοτοκίον.

εκρώσει τε καὶ φθορᾷ ὑπαχθέντα, τὸν πρωτόπλαστον Παρθένε Μαρία, τὸν νεκρωτήν, τοῦ θανάτου τεκοῦσα, εἰς ἀφθαρσίαν μετήγαγες Ἄχραντε, καὶ ἔδειξας τοὺς γηγενεῖς, οὐρανίους Θεὸν σωματώσασα.

Καταβασία. Τὴν θείαν ταύτην....

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

ερωτάτοις σου τρόποις κοσμούμενος, ἱερωσύνης στολαῖς κατηγλαΐσαι, παμμάκαρ θεόφρον Πορφύριε, καὶ ἰαμάτων ἐμπρέπεις ὑψώμασι, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

περαστράπτει πλέον ἡλίου, Πορφυρίου ἡ μνήμη τοῦ σοφοῦ, ἀστραπαῖς θαυμάτων πᾶσαν τὴν κτίσιν φωταγωγοῦσα, καὶ διώκουσα πλάνην τὴν τῶν εἰδώλων, καὶ τοὺς πιστοὺς σελαγίζουσα, πάντας εὐφραίνει· Θεῷ γὰρ εὐαρεστήσας ἐπὶ γῆς, τῶν σημείων ἀπειληφε τὴν χάριν, πάντας ἰᾶσθαι, παρεστῶς τῇ Τριάδι ὁλόφωτος, καὶ πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ κστ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς
ἡμῶν Πορφυρίου, Ἐπισκόπου Γάζης.

Στίχοι.

ὦ τίς παρέλθη, τίς δὲ καὶ παραδράμη,
Τὸν Πορφύριον, κἄν παρῆλθεν ἐκ βίου;

Πορφυρίου νέκυν κρύψε χθὼν εἰκάδι ἔκτη.

Οὗτος ὄρμητο ἐκ τῆς Θεσσαλονικέων πόλεως, υἱὸς ὑπάρ-
χων γονέων εὐσεβῶν καὶ πλουσίων. Ἀπάρας δὲ ἐκ τῆς ἐνεγκα-
μένης, εἰς Αἴγυπτον ἔρχεται· κάκειῖσε εἰς Σκῆτιν εἰσελθὼν, τὸν
μονήρη βίον ὑποδύεται· καὶ μετὰ πέντε χρόνους εἰς Ἱεροσόλυ-
μα παραγίνεται, πολλοὺς τῷ λόγῳ καταφωτίσας. Διὸ χειροτο-
νεῖται πρεσβύτερος ὑπὸ Πραῦλίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων·
εἶτα ὑπὸ Ἰωάννου Ἐπισκόπου Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης
Ἐπίσκοπος Γάζης χειροτονεῖται. Ἐνθα πολλὰς δυνάμεις θαυ-
μάτων τελέσας, στηρίζει μὲν τοὺς πστούς, καὶ πολλοὺς τῶν
ἀπίστων ἐπιστρέφει πρὸς θεογνωσίαν. Ἀπαίρει δὲ πρὸς
Κωνσταντινούπολιν, ὑπὸ τῶν κρατούντων τῆς χώρας τοὺς π-
στοὺς ἀδικουμένους ὀρῶν· καὶ ἐντυχὼν τῷ Ἀγίῳ Ἰωάννῃ τῷ
Χρυσοστόμῳ, καὶ διηγησάμενος τὰ κατ' αὐτόν, δι' ὃ παρῆν,
παραδίδοται ὑπ' αὐτοῦ Ἀμαντίῳ τῷ κουβικουλαρίῳ.

Ἐκ τούτου δὲ ἀναδιδαχθεῖσα τὰ περὶ αὐτοῦ ἡ Βασιλὶς, ἐδέ-
ξατο αὐτὸν εὐμενῶς, καὶ ἀναφέρει τῷ Βασιλεῖ τὴν τούτου ἐν-
δημίαν, καὶ πρόρρησιν περὶ τοῦ μέλλοντος παιδὸς ἄρρενος τί-
κτεσθαι. Ὁ δέ, ἀγασθεὶς ἐπὶ τούτῳ, τὰ εἰκότα τῷ Θεῷ ηὐχαρί-
στησεν. Εἶτα τίκτει ἡ Βασίλισσα τὸν Νέον Θεοδόσιον· καὶ
προσκαλεσαμένη τὸν Ὅσιον, εὐλογεῖται παρ' αὐτοῦ καὶ ὑπο-
τίθεται τῷ Βασιλεῖ πάντα πληροῦν, κατὰ τὴν Ὁσίου θέλησιν.
Ὁ δὲ Βασιλεὺς συνταξάμενος, καὶ ἀναγνούς, ἐδυσχέραине λέ-
γων· διωχθῆναι τοὺς εἰδωλολάτραις οὐ δυνατόν, διὰ τὴν πολ-
λὴν τούτων συντέλειαν. Ἡ δὲ φησὶ πρὸς τὸν Βασιλέα· Βαρεῖα
μὲν ἡ αἴτησις, Δέσποτα, βαρυτέρα δὲ ἡ παραίτησις. Διὸ καὶ
ἐπινεύει ὁ Βασιλεὺς εἰς πέρας ἐκβῆναι τὰ αἰτούμενα, καὶ ἐκ-
πέμπεται γράμματα κατὰ τῶν αἵρετικῶν, κελεύοντα τούτους
ἐκδιωχθῆναι ἀπὸ Γάζης.

Ὁ δὲ μακάριος Πορφύριος κομίζεται παρὰ τῆς Αὐγούστης χρυσοῦ κεντηνάρια δύο, χάριν κτίσεως ἐκκλησίας καὶ λόγῳ δαπάνης νομίσματα διακόσια. Καὶ καταλαβὼν τὴν αὐτοῦ ἐκκλησίαν, τοὺς μὲν ἄλλους πάντας ναοὺς τῶν εἰδώλων κατέστρεψε, καὶ τοὺς αἵρετικοὺς ἀπήλασε· τὸν δὲ ναὸν τοῦ Μαρνα* πυρὶ κατακαύσας, ἀνήγειρεν ἐκκλησίαν κατὰ τὸ σχῆμα, ὃ διετάξατο ἡ βασίλισσα Εὐδοξία. Διαπρέψας οὖν ὁσίως ἐν τῇ αὐτῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ θαύματα πλεῖστα ἐργασάμενος, ἐν ἔτεσιν εἰκοσιτέσσαρσι καὶ μηνσὶν ἑνδεκα, καὶ ἡμέραις ὀκτώ, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Φωτεινῆς τῆς Σαμαρείτιδος, ἣ ὠμίλησεν ὁ Χριστὸς ἐν τῷ φρέατι, καὶ τῶν σὺν αὐτῇ.

Στίχοι.

Ῥίπτουσι τὴν σὴν Σαμαρεῖτιν εἰς φρέαρ,
Τὴν εἰς φρέαρ σοι συλλαλήσασαν, Λόγε.

Ἄλλοι.

Ἦθλησε στεβρῶς Φωτεινὴ σὺν υἱέσι,
Καὶ σὺν ἀδελφαῖς αἰσχύνασα τὴν πλάνην.

Εἰκάδα κατὰ ἕκτην Φωτεινῆς ρινὸν λυγρῶς ἔδαρον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἀγία Ἀνατολή, ἡ
ἀδελφὴ αὐτῆς, ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι.

Ἀνατολήν εὗρηκε τὴν νοουμένην,
Ἀνατολή τμηθεῖσα γενναιοφρόνως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἀγία Φωτὴ, ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς,
ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι.

Φερνὴν ταλάντων μυρίων ἀνταξίαν,
Φωτὴ φέρει σοι τὴν κάραν, φώτων Πάτερ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Φωτίς, ἡ ἑτέρα ἀδελφὴ αὐτῆς, εἰς δύο προσδεθεῖσα δένδρα, καὶ διαμερισθεῖσα, τελειοῦται.

Στίχοι.

Δώσεις ἔπαθλον δενδροάθλῳ Φωτίδι,
Δενδρῶνα τερπνὸν τῆς Ἑδὲμ Θεοῦ Λόγε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Παρασκευή, ἡ ἑτέρα ἀδελφὴ αὐτῆς, ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι.

Ἡ Παρασκευὴ πρὸς ξίφος τὸν αὐχένα,
Ἐτοιμον εἶχε καὶ παρεσκευασμένον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Κυριακή, ἑτέρα ἀδελφὴ αὐτῆς, ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι.

Ἐκ Κυριακῆς οὐδὲ τοῦ ξίφους φόβος,
Τοῦ Κυρίου τὸν θεῖον ἐκβάλλει φόβον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ἰωσῆς, ὁ υἱὸς τῆς Ἁγίας Φωτεινῆς, ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι.

Τομεὺς τραχήλων ἐξεγύμνου τὸ ξίφος,
Ἰωσῆ δὲ τράχηλος οὐ φρίττει ξίφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Φωτεινός, ὁ ἕτερος υἱὸς αὐ-
τῆς, ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι.

Τίς οὗτος ἀτμός ἐκ ζεόντων αἱμάτων;
Φωτεινὸς ἄρτι Μάρτυς ἐτμήθη κάραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Σεβαστιανὸς ὁ Δοῦξ ξίφει
τελειοῦται.

Στίχοι.

Σεβαστιανῶ τοῦτον εἶπω τὸν λόγον·
Σεβάζομαί σε, τὴν κάραν τετμημένον.

Ὁ Ἅγιος Νεομάρτυς Ἰωάννης Κάλφας ὁ ἐν Κωνστα-
ντινουπόλει μαρτυρήσας ἐν ἔτει ,αφοε´ (1575), ξίφει τε-
λειοῦται.

Στίχοι.

Πληγὰς ἀριθμεῖν μή, Ἰωάννη, θέλε·
Σκηνὰς δὲ μᾶλλον, ἃς ἔχει ἔνδον πόλος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ´. Παῖδες Ἑβραίων.

ρνας ποιμάνας ἐπὶ χλόην, ἀληθείας ὡς ἀρνίον τῷ
Ποιμένι, προσηνέχθης Χριστῷ, Πορφύριε κραυγά-
ζων· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νέμει καμάτων σου τὰ γέρα, κατοικίζων σε μοναῖς ἐν ἀκηράτοις, Ἰησοῦς ὁ Χριστός, Πορφύριε βοῶντα· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θαύμασι πλείστοις καὶ σημείοις, κατεκόσμησε τὸν βίον σου τρισμάκαρ, ὁ Χριστὸς ὃν ποθῶν, Πορφύριε ἐβόας· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Θῖκτειρον σῶσόν με Παρθένε, τὸν οἰκτίρμονα τεκοῦσα Θεὸν Λόγον, καὶ φωτὶ τῷ ἐν σοί, καταύγασον βοῶντα· Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν...

Ὡδὴ η΄. Οἱ θεωρρήμονες Παῖδες.

Σεσοφισμένῳ σου λόγῳ κατεβλήθη, ὁ σοφιστὴς τῆς κακίας, Ἱεροκλήρυξ πανόλβιε, εὐσεβῶν δὲ καρδίαι, ἐνθέως εὐφράνθησαν.

Συναγελάζη Πατέρων ὁμηγύρει, καὶ συνευφραίνει Ὅσιων, Πάτερ μακάριε πνεύμασιν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, κραυγάζων τὸν Κύριον.

ξεδαφίσας τεμένη τῶν δαιμόνων, ναὸν Θεοῦ ἐδομήσω, ἐν ᾧ πληθὺς μέλπει ὁσίων· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

ασιλικὴν ἀλουργίδα πορφυρώσας, ἐξ ἀρετῶν σου καὶ ταύτην, ὡς Ἱερεὺς στολισάμενος, εἰς τὰ ἄνω χορεύεις, βασιλεῖα Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

ς ἀνωτέραν σε πάντων τῶν ποιημάτων, καὶ οὐρανῶν πλατυτέραν, Παρθενομῆτορ ἠγάπησεν, ὁ Υἱός σου καὶ σάρκα, ἐκ σοῦ ἀνελάβετο.

Καταβασία. Παῖδας εὐαγεῖς...

Ὡδὴ θ'. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

στίψ Πάτερ νοητῷ, ἐκπεράσας τὸ τοῦ βίου κλυδώνιον, οἰακιζόμενος, παλάμη θεία τοῦ Παντοκράτορος, πρὸς τοὺς λιμένας τῆς ζωῆς, σοφῶς κατέπλευσας, χαρᾶς λαβόμενος, αἰωνίου καὶ τερπνῆς ἀπολαύσεως.

ριμος πλήρης ἡμερῶν, τῶν τοῦ Πνεύματος γενόμενος Ὅσιε, καὶ τὴν ἀπάθειαν, ὡς διπλοῖδα περιβαλλόμενος, ἱερωσύνης στολισμῷ, λάμπων μεταβέβηκας, εἰς φῶς ἀνέσπερον, τοῦ Κυρίου καθορᾶν τὴν τερπνότητα.

 τόματι θεῖον γλυκασμόν, ἀρυσάμενος ἡρεύξω μακάριε, λόγον σωτήριον, παθῶν πικρίαν ἀποδιώκοντα, καὶ γλυκασμῷ πνευματικῷ, πάντα ἐνεδύνοντα, τοὺς τὴν ἐπήσιον, ἐκτελοῦντάς σου θεόφρον πανήγυριν.

 λιον ἔγνωσ τὸν Χριστόν, ὁμιλήσαντα ἡμῖν μετὰ σώματος, καὶ ταῖς λαμπρότησι, ταῖς τούτου Πάτερ ψυχῆς τὰ ὄμματα, καταυγασθεὶς ὀλολαμπής, ἀστήρ ἐχρημάτισας, θέσει θεούμενος, ἱερὲ θαυματουργέ Πάτερ Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

 εἰσαί μου Σῶτερ ὁ τεχθεὶς, καὶ φυλάξας τὴν τεκοῦσάν σε ἄφθορον, μετὰ τὴν κύησιν, ὅταν καθίσης κρῖναι τὰ ἔργα μου, τὰς ἀνομίας παρορῶν, καὶ τὰς ἀμαρτίας μου, ὡς ἀναμάρτητος, ἐλεήμων ὡς Θεὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Καταβασία. Ἄσας γηγενής...

Ἐξαποστειλάριον.

Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

 ετanasτεύσας τὴν πολλήν, ὑπαρξιν διεσκόρπισας, τοὺς πλάνη δὲ σκορπισθέντας, θαύμασιν ἀποστολικοῖς, συνήγαγες Πορφύριε· ἀλλὰ πρέσβευε Πάτερ, σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Θεοτοκίον.

 πὶ σοὶ μετὰ Θεόν, ἐλπίζομεν Πανάχραντε, καὶ τῷ ἐκ σοῦ προελθόντι, συσταυρούμενοι Χριστῷ· ταῖς πρὸς αὐτὸν πρεσβεΐαις σου, ἀπροσκόπτους εἰς τέλος, ἡμᾶς διαφύλαξον.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Ἰστῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξ ἧς Προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

(Ἐκ τῆς ἀναπληρώσεως)

Χαίροις ὁ πορφυρώσας παιδρῶς, τὴν τῶν Γαζαίων Ἐκκλησίαν Πορφύριε, ὡς εἶρηκεν ἐν ὁράσει, ὁ Ἰησοῦς σοι ὁφθείς, ὑπὲρ ταύτης θνήσκων τὴν προαίρεσιν· καὶ γὰρ ἡμερούσιοι, ἀνεφύοντο σκόλοpes, οἱ τῶν εἰδώλων, ὑπὲρ ὧν πλοῦν ἀνείληφας, πρὸς βασιλεία, ὅτε Πάτερ συνήντησας, ἄνθρωπον ἐπουράνιον, Προκόπιον ὄσιον, ὅστις προέφη σοι πάντα, ἐπακριβῶς συμβησόμενα, Θεὸς γὰρ ἐνήργει, καὶ εὐόδου τὰς ὁδοὺς σου, εὐαρεστούμενος.

Χαίροις χρυσοψυχῶν ἀρεταῖς, χριστοφιλίᾳ θεοφόρε Πορφύριε, τοιοῦτος ὧν ἡξιώθης, τῷ Χρυσοστόμῳ πατρί, συγγενέσθαι ὅπως συμπαρέξῃ σοι, βοήθειαν ἔνδικον, πρὸς εἰδώλων ἀναίρεσιν, ὅμοιον ὄντως, τῷ ὁμοίῳ ἐφέλκεται, καὶ ὁμόηθον, τρόπον ἔχει τὸν ἔμπρακτον· ὅθεν τυχῶν ἐφέσεως, τὴν χάριν ἀπειληφας, ἐκ βασιλέων πλουσίαν, καὶ τὸ Μαρνεῖον ἐξήλειψας, ναὸν δὲ Κυρίου, παμμεγέθη καὶ ὠραῖον, ἀντῳκοδόμησας.

Χαίροις ὁ τῶν δαιμόνων σφοδρός, ὀλοθρευτὴς ἀκαταμάχητος Ὅσιε· τὸν πόλεμον γὰρ τὸν τούτων, ἐν σοὶ τὸ πρῶην εἰδώς, ἐν ἐρήμῳ Πάτερ αὐλιζόμενος, ἐγνώρισας ὕστερον, τὴν μανίαν τὴν ἄλογον, ἣν τοῖς ἀνθρώποις, ὡς φθορεῖς ἐγκατέσπειραν, ἵνα ἔχωσιν, ἀντιθέτως τὸ ἐνδοξον· ὅμως ἐματαιώθησαν, Χριστοῦ συνεργούντος σοι, καὶ ἐκνικῶντος ἐν πᾶσι, καὶ μεγαλύνοντος ἁδοξα, καθάπερ προέφη, ὅτι νύμφη σοι καλλίστη, ἡ Γάζα ἔσεται.

Χαίροις ὁ εἰρηνεύσας σοφῶς, τὰ ψυχικά σου αἰσθητήρια Ὅσιε, διόπερ καὶ ἡξιώθης, τοῦ εἰρηνεύειν αἰεὶ, τῶν ποιμαινομένων σου τὰ πρόσωπα, ὡς Πάτερ θεόκλητον, τὴν εἰρήνην εἰσήγαγες, εἰς Ἐκκλησίαν, καὶ πληθὺν δυσαρίθμητον· ὅθεν τέλος σε, ἐν εἰρήνῃ ἀνέλαβε, Κύριος ὃν ἐπόθησας, ἐξ ὅλης καρδίας σου, καὶ ὡς πιστὸς οἰκονόμος, ἐν Παραδείσῳ μεθέστηκας, ἐν ᾧ ἐλεῆσαι, τὸν Χριστὸν ἡμᾶς δυσώπει, θεῖε Πορφύριε.

Ἑτέρα Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Εὐσεβεῖα κατήσχυνας, τοὺς ἐν Γάζῃ κακόφρονας, θείοις δὲ διδάγμασι κατεφώτισας, πάντας παμμάκαρ Πορφύριε· διὸ σὲ γεραίρομεν, συνελθόντες εὐλαβῶς, εἰς Ναὸν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὕμνοις κράζοντες, σαῖς πρεσβείαις ἐκ βλάβης περιφρούρει, τοὺς τὴν μνήμην σου τελοῦντας, τὴν αἰσιέβαστον ἔνδοξε. Δίς.

Εὐσεβείας ὑπέρλαμπρος, φωστήρ ὦφθης μακάριε, Ὁρθοδόξου πίστεως ἀνεστήλωσας, νόμους ταῖς σαῖς εἰσηγήσεσι, σοφῶς δὲ ἐξήλεγξας, φληναφίας ἀσεβῶν, θείῳ σθένει τοῦ Πνεύματος, ιερῶτατε· ὅθεν πάντας περίσωζε πρεσβεύων, τῷ Δεσπότη τῶν ἀπάντων, ὦ ιεράρχα Πορφύριε.

Εν ᾧδαῖς ἀνυμνήσωμεν, τὸν τῆς πλάνης ἀντίπαλον, τὸν θερμαῖς δεήσεσι διασώζοντα, τοὺς τὴν πανίερρον κοίμησιν, ἐν ἄσμασι μέλποντας, καὶ τηροῦντας εὐσεβῶς, τὰ τῆς πίστεως δόγματα, ὡς παρέδωκεν, ἡ σεπτὴ Ὁρθοδόξων Ἐκκλησία, ὑπὲρ ἧς αἰεὶ πρεσβεύει, ἐν οὐρανοῖς ὁ Πορφύριος.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Τετραμερῶς κατὰ τόπον ἀσκήσας τὴν ἀρετὴν, Πάτερ Πορφύριε, φιλάγιον ἀπαίτησιν τροφείων, ἐνέβαλες ταῖς φιλονικούσαις. Τῇ μὲν Θεσσαλονίκη, ὡς ἐνεγκαμένη σε φυσικῶς· τῇ δὲ Σκήτῃ ὡς ὑπαλειψάσῃ σε πρὸς τὴν μοναδικὴν πολιτείαν· τῇ δὲ ἀγία Σιών, ὡς ξενισάσῃ σε, καὶ ἐμπιστευσαμένη σοι τὸ ζωομύριστον Εὐλὸν· τέλος δὲ τῇ τῶν Γαζαίων ἱερᾷ καθέδρᾳ, ἔνθα ὁ Κύριος ἔστησέ σε ἐπὶ ὄρους ὑψηλοῦ, ἀρχιερέα θαυματοφόρον. Ὅς καὶ τὴν φιλόνικον διάστασιν πανσόφως διαλύων, ἤρέ σε πολίτην γνήσιον, ἐπὶ τὴν ἄνω Ἱερουσαλήμ· ἔνθα Ἄγιε ἀπολαύων τὸν μισθὸν τοῦ ἀσκητοῦ, τοῦ ἱεράρχου τὸν ἔπαινον, καὶ τοῦ ὁμολογητοῦ τοὺς στεφάνους, μνημόνευε ἡμῶν τῶν τιμώντων σε.

Ἦ τὸ παρὸν.

Τνεύματος τοῦ Παναγίου ἢ καθαρὰ σοφία, ἐν τῇ σῇ καρδίᾳ, Θεσπέσιε Πορφύριε σκηνώσασα, τῆς εἰδωλολατρίας, ἀνέδειξέ σε μέγαν ὄντως διώκτην, ἀποστολικῆς δὲ διδασκαλίας, διαπρύσιον κήρυκα· δι' ὁρθῶν γὰρ δογμάτων, τοὺς μὲν ἀσεβεῖς ἐκποδὼν ἐποιήσω μακάριε, τὴν δὲ ὀρθόδοξον πίστιν τρανώσας, τὴν Ἐκκλησίαν αὐτῆς ἐστερέωσας· διὸ καὶ ἀπειλήφας, Ἱεράρχα Πορφύριε, τῆς ἄνω κλήσεως τὰ βραβεῖα. Παρρησίαν οὖν κεκτημένος πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, ταῖς σαῖς ἀγρύπνοις δεήσεσιν, ἐξάρπασον ἡμᾶς παντὸς κακοῦ, τοὺς τὸ θεῖόν σου τελοῦντας μνημόσυνον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, τὴν ἀρραγῇ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοί, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἀγίου ἡ γ' καὶ ἡ στ' ᾠδή.

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον, τὰ εἰς Ἱεράρχην.

Κοινωνικόν: Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.
Ἀλληλούϊα.

Μεγαλυνάρια.

Τῆς Θεσσαλονίκης σεπτὸς βλαστός, καὶ Γαζαίων θεῖος, ποιμενάρχης καὶ ὁδηγός, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, νυμφαγωγὸς ἐδείχθης, Πορφύριε τρισμάκαρ, σῶζων τοὺς δούλους σου.

Εὔρεν Ἰησοῦς μου κόχλον σεπτόν, ἔνθα μαργαρίτην, ἐνεπίστευσεν ἑαυτόν, καὶ πορφυραυγέσιν, ἀκτῖσι τῶν θαυμάτων, μεγάλως ὕψωσέ σε, Πάτερ Πορφύριε.

Εἰδῶλα ποικίλα ἐμῶν παθῶν, ὡς τῆς πλάνης ἄκρος, τοῦ Χριστοῦ μου ἐκδικητής, Πορφύριε μάκαρ, σύντριψον ἕως τέλους, καὶ ὕψωσον ψυχῇ μου, Πνεύματος σκὴνωμα.

Στίχοι.

Πορφυρωθεὶς τῇ μυστικῇ ἀμπεχόνῃ τρισμάκαρ,
μνήσθητι ὁμωνύμων σου κάμου τοῦ ὕμνητοῦ σου.

Ἀμήν.

